

førselen af en Vare, vil man derigennem sætte en Præmie paa at fremelske den vedkommende Vare indenfor Landets egne Grænser. Der blev gjort opmærksom paa det uheldige deri, fordi den Vare, der nu dyrkes herhjemme, var daarligere end den Vare, der indføres, gennemgaaende er; men til Trods derfor gjorde man ikke Skridt til at lægge nogen Afgift paa indenlandsk Tobak samtidig med, at man forøgede Tobakstolden.

Det, der er sket i Mellemtiden, er, at der er Folk, der have søgt at udnytte den gunstige Situation, der saaledes er skabt, til at fremme Tobaksavlens herhjemme og have sat sig i Udgifter dertil. Det er gennemgaaende Smaakaarsfolk, Folk, der selv kunne passe de Arealer, de have taget under Drift. De have haft en Udgift derpaa, bl. a. ogsaa, som jeg nævnte, til Anskaffelse af Tørrehuse, fordi det ikke alene gælder om, at Jorden sættes i Kultur, saaledes at der kan dyrkes Tobak derpaa, men man maa ogsaa indrette sig paa at kunne tilberede Tobakken saaledes, at den kan blive færdig til Salg. Det er altsaa Udgifter, de vedkommende have paataget sig under den Forudsætning, at de ikke skulde svare en Afgift af den Tobak, de dyrkede. Naar man nu pludselig lægger en Afgift paa denne Tobakdyrkning uden at gøre dem opmærksomme derpaa i Forvejen eller uden at give dem nogen Frist til at afvikle de Forpligtelser, de derved have paataget sig, begaar man en Uret. Og at vi have Ret i denne Paastand, viser sig jo ogsaa derigennem, at selv det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) var inde paa, at man kunde ekspropriere den Jord, der dyrkes med Tobak. Det bliver nu ikke nødvendigt, thi Jorden bliver jo ikke værdiløs, fordi den ikke maa dyrkes med Tobak, men der ligger deri, at det ærede Medlem er paa det rene med, at dersom man vil lægge Hindringer i Vejen for, at Jorden kan dyrkes paa den Maade, som man ønsker det, maa der gives en Erstatning for de Udgifter, de vedkommende have haft med at bringe Jorden under den Kultur, som er nødvendig for at kunne dyrke Tobak, og for de Ting, der ere anskaffede til Tobakkens Tilberedning. Det indrømmes altsaa af det ærede Medlem, at man ikke saadan uden videre kan gaa hen og forbyde Dyrkning af Tobak, men naar man lægger en Afgift derpaa, en Afgift, der lægges paa en saadan Maade, at den er lige stor pr. Td. Land eller pr. m², enten man faar en større eller mindre Afgrøde derudaf, er det indlysende, at saa kommer man til at gøre Uret mod adskil-

lige af de Mennesker, der have indrettet sig paa at dyrke Tobak, og det er som sagt væsentligt smaa Jordbrugere, som man ikke kan handle saaledes imod.

Det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen) anførte, at Grunden til, at Dyrkningen af Tobak ved Fredericia var gaaet ned i denne Arbejdsløshedsperiode, som han udtrykte sig, var den, at man ikke kunde skaffe Arbejdere til at passe Tobakken. Der ligger noget af en Spydighed i at omtale, at man ikke kan skaffe Arbejdere til Tobakdyrkning midt i en Arbejdsløshedsperiode, men jeg tror, at det ærede Medlem tager ganske fejl. Hvis det er Tilfældet, ligger det vel i, at de, der dyrke Tobak i Fredericia, ikke have villet betale en passende Pris for den Arbejds-kraft, der skulde anvendes; om det samtidig skulde ligge i, at man ikke har kunnet faa saa meget for Tobakken; at Dyrkerne have kunnet betale en saadan Pris, ved jeg ikke, men er det Tilfældet, saa er der saa meget mindre Anledning til at lægge Afgift paa den Tobak, der dyrkes. I øvrigt tror jeg ikke, at det er Mangel paa Arbejds-kraft, der har bevirket, at Tobakdyrkingen er gaaet ned. Nej, Grunden er simpelthen, at efterhaanden som Befolkningen er bleven lidt bedre stillet i økonomisk Henseende, har den været i Stand til at skaffe sig ogsaa med Hensyn til sine Nydelsesmidler en Vare, der var over det allerdaarligste, og har saa foretrukket den bedre Tobak fremfor den indenlandske. Der har derfor været en saa lille Efterspørgsel efter denne, at den ikke har kunnet omsættes til rimelige Priser, og derfor er Dyrkningen gaaet ned.

Naar nu den højterede Finansminister oplyser, at Tobakdyrkingen har fordoblet sig, siden vi fik Toldloven i 1908, viser det netop, at der, efter at man har fordyret den udenlandske Tobak, er blevet et bedre Marked for den indenlandske, og saa har man forceret Dyrkningen; det er indlysende. Det ærede Medlem fra Fredericia nævnte ogsaa adskillige andre Eksempler paa, at naar man lægger en høj Finanstold paa en Vare, kommer denne Told let til at virke som en Beskyttelsestold, som man fra alle Sider søger at udnytte. Det beviser, at vi havde Ret i vor Paastand ved Behandlingen af Toldloven, at det ikke alene var Beskyttelsestolden, men ogsaa Finanstolden, der skulde bringes ned. Vi skulle bort fra den indirekte Beskatning, bort fra Beskatning af Forbruget og ind paa at lægge Skatten efter Skatteevnen, saaledes at man ram-